

Uchwała Nr
Rady Miejskiej Leszna z dnia

w sprawie: nadania odznaczenia „Zasłużony dla Miasta Leszna” dla Pani Zofii Miler.

Rada Miejska Leszna, działając na podstawie art. 6 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) oraz § 54 ust. 2, § 55, § 56 Statutu Leszna stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XI/113/99 Rady Miejskiej Leszna z dnia 27 maja 1999 r. w sprawie uchwalenia Statutu Leszna (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 1999 r. Nr 59, poz. 1252 ze zm.) uchwala, co następuje:

§ 1

Nadaje się

Pani Zofii Miler

ODZNACZENIE

ZASŁUŻONY DLA MIASTA LESZNA

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Leszna

Sławomir Szczot

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr

Rady Miejskiej Leszna z dnia

w sprawie: nadania odznaczenia „Zasłużony dla Miasta Leszna” dla Pani Zofii Miler.

Zofia Miler urodziła się w maju 1940 roku w Poniecu. Związana jest jednak z Leszmem, gdzie przeprowadziła się i uczęszczała m. in. do Liceum Pedagogicznego, w obecnym budynku Zespołu Szkół Ekonomicznych. Karierę nauczycielską rozpoczęła w wieku 18 lat pracą w SP w Osiecznej. Tam też aktywnie działała wraz z mężem organizując od początku swojej przygody z tym miastem chóry i harcerstwo, które dawało dzieciom zaradność i przygotowywało do późniejszego życia. Po kilkunastu latach spędzonych w Osiecznej, gdzie życie skupiało się wokół ogólnej pojętej służbie najmłodszym, Pani Zofia przeprowadziła się do północnej Wielkopolski, do Wągrowca. Tam też kontynuowała swoją drogę pedagogiczną, została m.in. vice-dyrektorem nowo powstałej Szkoły Podstawowej. W międzyczasie zajmowała się wychowaniem młodego pokolenia kształcąc je na różne sposoby, tym razem także i pod kątem folkloru, prowadząc z mężem Zespoły Pieśni i Tańca, które odnosiły wiele sukcesów. Po prawie 40 latach spędzonych w Wągrowcu nastąpiła emerytura, a wraz z nią chęć powrotu do macierzy, do Leszna, w którym spędziła większą część swojego dzieciństwa. Nie sposób było jednak porzucić tego, co robiło się przez całe życie: Zofia Miler postanowiła kilkanaście lat temu założyć zawodową rodzinę zastępczą, której powstanie motywowane było potrzebą kontaktu i – co ważniejsze – pomocy drugiemu człowiekowi. Od tego momentu służba wkroczyła na inny wymiar: bardziej osobisty, z większym zaangażowaniem i odpowiedzialnością. Od początku powstania rodziny zastępczej przy ul. Wyspiańskiego, do domu trafiło kilkadziesiąt dzieci, którym w pełni poświęciła swoje życie. Były i są to dzieci, które pochodzą często z leszczyńskiego „starego miasta”, i które wymagają szczególnego ciepła, ale również ukazania nowych perspektyw i budowania osobistej wytrzymałości na trudy życia. Nie sposób było rozstać się i z muzyką, Pani Zofia zaczęła zatem jednocześnie prowadzić lekcje muzyki i wkrótce zrodził się pomysł utworzenia na Zatorzu zespołu Pieśni i Tańca „Małe Zatorze”, który to występował w wielu miejscach w Lesznie i okolicy. Dzieci z rodziny zastępczej oraz z dzielnicy Zatorze mogły zatem poznać rodzimą kulturę i kształcić swoje zdolności muzyczne. Po kilku latach istnienia Zespołu, pojawił się nowy pomysł – utworzenia gromady zuchowej, w której dzieci mogłyby poszerzyć swoją wiedzę m.in. o historię. Powstał zatem krąg Przyjaciół Harcerstwa „Małe Zatorze”, w ramach którego działa gromada zuchów. Dzieci często biorą udział w uroczystościach patriotycznych, uczęszczają na cotygodniowe zbiórki i wyjeżdżają na kolonie w różne części Polski. Głównym rdzeniem życia Zofii Miler jest jednak rodzina zastępcza i przeróżne sytuacje związane z jej prowadzeniem. Nie wchodząc w szczegóły, poświęca niespożyte wręcz siły na wychowanie dzieci, które to mają wiele życiowych problemów związanych z wydarzeniami w rodzinie i nastawieniem do życia. Wszystko to robi z radością i wdzięcznością. Jest to praca trudna i wymagająca cierpliwości, bo efekty nigdy nie przychodzą tak od razu: kształcenie dziecka jest czasochłonne, a rzeczywiste zmiany w jego życiu zwykle przychodzą z czasem, kiedy przypomina sobie dobre nawyki z dzieciństwa. Dzieci pochodzą w większości z Leszna, w tym głównie z centrum miasta, w którym nie żyje się łatwo. Nasiąknięte różnymi – często złymi – nawykami trzeba od nowa „nastawić” na dobre tory. Tak też dzieje się w rodzinie zastępczej na Zatorzu. Jest to prawdziwa praca u podstaw. Jest to praca na rzecz mieszkańców Leszna, którzy znajdują się w potrzebie, dla których trzeba znaleźć przestrzeń do rozwoju i przygotowania do przyszłego życia.

Przewodniczący Rady Miejskiej Leszna
Sławomir Szczot